

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Λέν τῇ μαμά σου κυρά Οὔτη,
μιὰ δοῦκισσα 'ς τὸν τόπο αὐτό;
Ὁ Χίλδενθρανδ ἐγὼ εἶμ' ὁ γέρος,
παιδὶ μου σὺ ἀγαπητό!

Ἀνοὶ τὴν περικεφαλαία,
πάνω 'ς τὸν στόμα τὸν φιλῆ.
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἅς εἶνε,
καὶ οἱ δύο μας ἤμεθα καλά.

Πατέρα, ἀγαπητὲ πατέρα,
πληγίες ποῦ σ' ἔδωκα κακιές,
καλλίτερα ἦτον νὰ τὰς ἔχω,
'ς τὴν κεφαλὴ μου πελεκιές!

Σιώπα, καλὸ παιδί μου, τώρα,
γιατρεύεται ἡ πληγὴ περνῆ.
Ἀρκεῖ ποῦ ὁ Θεὸς ὁ Πλάστης,
ἐδῶ μᾶς ἔσμιξε ξανά.

Αὐτὴ ἡ Βίς θὰ τὰς γιατρεύσῃ,
τὰρξά πρὸς τὸν ἐσπερινό,
ἡ Βίς ποῦ ὁ Ἀλεθρανδ τὴν φέρει,
ἀπὸ τῆς Βέρνης τὸ βουνό.

Τί ἔχει ὁ νέος 'ς τὸ κεφάλι;
στεφάνι ἀπὸ χρυσὸ γυτὸ.
Τί φέρν' ὁ νέος εἰς τὸ πλευρὸ του;
Ἕνα πατέρα ἀγαπητό.

Τὸν φέρει αὐτὸς μέσα 'ς τὴ σάλα,
τόνε καθίζει 'ς τὸ φαγί,
νὰ φάγῃ καὶ νὰ πιῇ τοῦ λέγει,
πιάνει τὴ μάνα του ἡ ὀργή.

Παιδί μου ἀγαπητό, παιδί μου,
ἡ πράξι αὐτὴ σ' εἶνε βραχεία.
Μ' ἔναν αἰγμάλωτο νὰ τρώγῃς,
αὐτὸς 'ς τὴν πιὸ καλὴ μεριά!

Σιώπα, μάνα μου, σιώπα,
θὰ 'ς τὸν γνωρίσω 'ς τὸ λεπτό.
Μπροστά μου ἦλθε 'ς τὸ λειβάδι,
θὰ μὲ σκοτώσῃ 'ς τὸ λεπτό!

Καὶ ἄκουσ με, καλὴ μαμά μου,
αἰγμάλωτος δὲν εἶν' αὐτός.
Εἶνε ὁ Χίλδενθρανδ ὁ γέρος,
πατέρας μου ὁ ἀγαπητός.

Μαμά μου, ἀγαπητὴ μαμά μου,
κέρασ' τον τώρα κατὶ τί.
Σηκώνει γύνει 'ς τὸ ποτῆρι,
ἐμπρὸς του ἡ ἴδια τὸ κρατεῖ.

Μαλαματένιο δαχτυλάκι,
'ς τωσχίο στόμα σου κρατεῖς;
Τ' ἀφῆναι, πέφτει 'ς τὸ ποτῆρι,
τῆς Οὔτης τῆς ἀγαπητῆς.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

Γ. BIZYHNOS

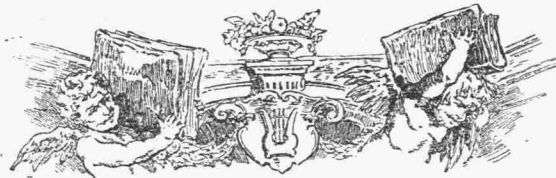

Προφύλαξις τῶν δένδρων.

Μέθοδος πρὸς παρακώλυσιν τῶν καμπῶν, ὅπως μὴ ἀναρριχῶνται εἰς τὰ δένδρα ἐφηρμόσθη τελευταῖον, συνισταμένη ἐξ ἀλλεπαλλήλων ὀρειχαλκίων συρμάτων, τὰ ὅποια περιβάλλουσι τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου εἰς ἀπόστασιν ἡμίσεος δακτύλου ἀπ' ἀλλήλων. Τὰ σύρματα ταῦτα εὐρίσκονται ἐν συναφείᾳ πρὸς πηγὴν τινὰ ἡλεκτρισμοῦ, καὶ ὅταν ἡ κάμπη δοκιμάσῃ ν' ἀναρριχθῇ εἰς τὰ μέταλλα, λαμβάνει ἑξαστα κτύπον ὅστις ἢ τὴν λυώνει ἢ τοὐλάχιστον τὴν καταρρίπτει χαμαί. Δυνάμεθα νὰ μνημονεύσωμεν ὅτι ἐπὶ πολὺ ὑπῆρξε κοινὸν σχέδιόν τι πρὸς προφύλαξιν τῶν δενδρουλλίων καὶ ἀνθέων ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν κοχλίων, διὰ τοποθετήσεως δακτυλίου ἐκ τσίγκου καὶ ὀρειχαλκοῦ περὶ τὴν ῥίζαν. Τὰ δύο μέταλλα θιγόμενα ὑπὸ τοῦ ὕγρου σώματος τοῦ κοχλίου ἀναπτύσσουσιν ἄρκετον ἡλεκτρισμὸν ὅπως βιάσῃ τὸ ζωῦριον νὰ στραφῇ εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἐπισκευαὶ καὶ καταδαφίδεις.

Ἡ ἐν Λονδίῳ «Ἐταιρία τῆς προστασίας τῶν ἀρχαίων Οἰκοδομῶν» λίαν ὠφελίμως καὶ ἀξιοζήλως ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐργάζεται. Κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίαν, ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἐκθεσις ἔλεγεν ὅτι πολλὰ τῶν ἀρχαίων κτιρίων τοῦ Λονδίνου ἐσώθησαν τελευταῖον τῇ ἐπεμβάσει τῆς Ἐταιρίας ἀπὸ τῆς καταστροφῆς ἢ τῆς ἐπισκευῆς, τὰ ὅποια εἶνε πολλὰς συνώνυμα. Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἡ Ἐταιρία ἐξέφρασε τὴν λύπην τῆς ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν κατώρθωσε νὰ προλάβῃ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Ἐλένης, παρὰ τὴν Ἐπισκοπικὴν λεγομένην πύλιν, ἐνδὲς τῶν οὐλίων παλαιῶν μνημείων τοῦ Λονδίνου, σωθέντος ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ τοῦ 1666, ἀλλὰ μὴ δυνηθέντος νὰ σωθῇ ἀπὸ τῆς καταστρεπτικῆς μανίας τῶν νεωτέρων ἐπισκευαστῶν καὶ ψευδομηχανικῶν. Οἰκία δέ τις, ἥς ἡ καταδαφίς ἐκρίθη ἀναγκαία χάριν τῆς διαπλατύνσεως τῆς ὁδοῦ, ἀνικοδομήθη κατὰ τὴν κυρίαν πρόσοψιν τῆς μετὰ τοῦ περικαλλοῦς ἀετώματος ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ αὐλῇ τοῦ μουσείου τοῦ Σάουθ-Κένσιντον.

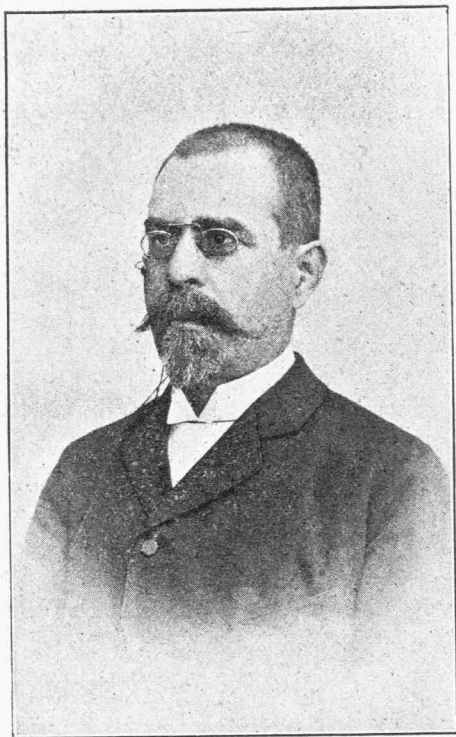

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐκτενὴ καὶ εὐμενέστατην κρίσιν περὶ τῶν «Εἰδώλων» τοῦ κ. Ροῖδου ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Philologische Wochenschrift» ὁ γνωστὸς βυζαντινολόγος Κ. Κρουμβάχερ.

Ἐπὶ τῇ ὁγδοηκοντὰς ἐτηρίδι τοῦ Ἐρνέστου Κουρτίου, ἐορτασθισμένη τῇ 21 προσεχούς Αὐγούστου, ἐσηματίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Λάμπρου, κοσμητόρος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, Π. Καββαδία, γενικοῦ ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων, Γ. Ν. Χατζηδάκι, Ν. Γ. Πολίτου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Α. Ν. Σκιᾶ ὑφηγητοῦ, ἧτις ἀνέλαβον τὴν ἐκδοσὶν τεύχους τιμητικοῦ, περιέχοντος συλλογὴν πρωτοτύπων διατρίβων Ἑλλήνων λογίων καὶ ἀφιερουμένου πρὸς τὸν μέγαν γερμανὸν ἑλληνιστὴν καὶ ἀρχαιολόγον. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐπινεύσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οἱ ἐκ Γερμανίας φίλοι τοῦ Κουρτίου θὰ στήσουν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὴν προτομὴν του.

Κ. Σάθας

Επιστημονικά

Ο Βάδδινγκτων, ὁ πρότινος ἀποθανὼν γάλλος διπλωμάτης, ἀφῆκε σπουδαιότατην νομισματικὴν συλλογὴν, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία κατὰ τὴν «Εφημερίδα τῶν Συζητήσεων» ἀνέρχεται εἰς πεντακοσίας χιλιάδας φράγκων. Ἐν' ἀποτραπῇ ἡ διασπορά τῆς συλλογῆς ταύτης, ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν Βουλῶν πίστωσιν πρὸς ἀγορὰν αὐτῆς καὶ κατάθεσιν εἰς τὸ νομισματικὸν τμήμα τῆς ἐν Παρίσις Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης. Τὰ ὑπὸ τοῦ Βάδδινγκτων συλλεγόμενα νομίσματα εἶνε κατὰ τοῦτο ἀξιοσημείωτα, ὅτι ἀνέχονται πάντα εἰς χώρας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀπορρόντως δὲ διασφαρηνίζοντα, ἀποκαλύπτουσι πολλὰ ἄγνωστα τῶς ἱστορικῇ ἐπεισὸδια τῶν μικρασιατικῶν πόλεων. Τὰ ἀρχαιότερα τούτων προέρχονται ἐκ τῆς Λυδίας, ὅπου, ὡς γνωστόν, ἐκόπησαν τὰ πρῶτα νομίσματα.

— Ἐν τῷ ἐγκρίτῳ νομισματικῷ συγγραμματι, τῷ ἐκδιδόμενῳ ἐν Βερολίῳ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ καὶ ἐφοροῦ τοῦ αὐτοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου Ἀλφρέδου φὸν Σάλλετ, ἐδημοσίευσεν περισπούδαστον διατριβὴν ὁ νεαρὸς νομισματολόγος κ. Α. Λαμπρόπουλος. Ἡ διατριβὴ αὕτη ἔχει ἐπιστημονικὴν ἀξίαν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον, συμβάλλεται δὲ εἰς τὴν ἐρμηνείαν καὶ κατανόησιν οὐχὶ ὀλίγων δυσεξηγήτων προβλημάτων, ἀναφερομένων εἰς νομίσματα τῆς Ἡπείρου, Ἀρκαδίας, Φωκίδος, Κορίνθου κτλ.

— Τὸ ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας τμήμα τοῦ Μουσείου τῆς Βουναίας καὶ Ἐρζεργόβινης ἐν Σαραγιέβῳ, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε τὴν ἐξερεύνησιν τῶν βαλκανικῶν χωρῶν, ἐκπέμπει φέτος ἐπιστήμονας εἰς Ἑλλάδα, ὅπως σπουδάσωσιν ἐπὶ τε τῆς στερεᾶς καὶ τινὼν νήσων τὴν ἑλληνικὴν γλωσσίδα καὶ συλλέξωσιν ἔν-ομα. Τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἡγεῖται ὁ ἑφορος τοῦ Μουσείου Ὁτμαρ Ρόιζερ, διωργάνωσε δὲ αὐτὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Κέλλαι, βαλὼς γνώστης τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων καὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης, μεταφράσας μάλιστα σύγγραμμά τι νεοελληνικὸν τι δοῦμα.

— Ὁκτακισχίλιοι ἱατροὶ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ πολιτισμένου κόσμου συνήλθον ἐν Πρώμῃ εἰς τὸ μέγα ἱατρικὸν συνέδριον. Τὴν ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ἐπιστήμης ἐναρμόνιον συνεννόησιν ἀνδρῶν πάσης φυλῆς ἐξῆρε δικαίως ὁ Κρίσπηρ κατὰ τὸ χαιρετιστήριον αὐτοῦ

προσφώνημα, ὡς κραταίην ἐγγύησιν εἰρήνης καὶ ἀδελφώσεως. Τὸ συνέδριον ἐπραγματεύθη σπουδαιότατα θέματα, ἡκούσθη δὲ μετὰ θαυμασμοῦ ὁ Βίρχωφ, ὁμιλήσας περὶ τοῦ Ἰταλοῦ ἰδρυτοῦ τῆς παθολογικῆς ανατομίας, τοῦ περικλειοῦς Μοργάνη. Ἡ βασιλικὴ Οἰκογένεια, ἡ κυβέρνησις, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐπεδαψίλευσαν πλείστας ὅσας περιποιήσεις εἰς τοὺς ξένους ἐπιστήμονας. Τὸ Ἰατρικὸν Συνέδριον ὅλ' συνέλθῃ τὴν προσεχῆ φορὰν εἰς Μόσχαν.

— Μετὰ τὸ ἐν Πρώμῃ παρευρεθέντων κατὰ τὸ διεθνὲς Ἰατρικὸν Συνέδριον ἦτο καὶ ὁ διακεκριμένος ἐν Σμύρνῃ ἱατρὸς κ. Μιχαήλ Π. Κοσσοῦλης. Οὗτος ἐπαρουσίασε δύο σπουδαιότατα θέματα. Τὸ πρῶτον ἦτο περὶ τοῦ ἔχρου τοῦ Ἰταλικοῦ, φυτοῦ τὸ ὁποῖον ἀναφέρει καὶ ὁ Γαληνὸς ὡς ἀντισηπτικόν, ἐφήρμωσε δὲ ἐπιτυχέστατα ὁ κ. Κοσσοῦλης κατὰ τῆς χειρουργείας καὶ τῆς πυματιώσεως. Τὸ δευτερον ἦτο περὶ τοῦ θαγγείου πυρετοῦ καὶ τῆς ἐν πολυτέλειαις, δύο νεωτέρων δὲθεν ἀσθενειῶν, τὰς ὁποίας ὁ ἑλλήν ἱατρὸς ἀπέδειξεν ὡς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν, γνωστὴν καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους, καλουμένην τὸ μὲν θέρος ὑπὸ τὴν ὀσφύα, τὸν δὲ χειμῶνα γρίππην, ἐρυσταν δὲ εἰς πᾶσαν περίστασιν τὸ αὐτὸ ἀκτινιδεὲς μικροβίον.

— Ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν Παρίσις ὁ διάσημος καθηγητὴς τῆς Φυσιολογίας Βρόουν Σεκκάρ, ὁ ἐφευρέτης τῆς σεκαρδίνης, τοῦ πολυθρύλητου φαρμάκου τοῦ τόσας θεραπεύοντος ἀσθενείας. Ὁ Κάρλος Ἐδουάρδος Βρόουν-Σεκκάρ ἐγεννήθη ἐν Πόρτ-Λουδοβίκ τῶν Μαυρικίων νήσων τὴν 8ην Ἀπριλίου 1817, ἦγε δὲ τὸ ἑβδομηκοστὸν ἑβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Δεκαεπταετὴς μόλις ἐγκατέλειπε τὴν πατρίδα του καὶ μετέβη εἰς Παρίσις, πρὸς τελειοποιήσιν τῶν ἱατρικῶν του σπουδῶν. Ἐκτοτε χρονολογούνται τὰ πρῶτα αὐτοῦ πειράματα περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ αἵματος, τῆς ζωϊκῆς θερμότητος καὶ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ. Ἡ σπουδὴ τοῦ νευρικοῦ συστήματος τὸν εἴλκυσεν ἰδιαιτέρως καὶ διέμενεν, ὡς γνωστόν, ἡ κυρία ἐπασχόλησις τῆς ζωῆς του. Ταχέως ἡ φήμη του διεπέρασε τὸν ὠκεανὸν καὶ ὁ νέος ἐπιστήμων κληθεὶς εἰς Ἀμερικὴν διωρίσθη καθηγητὴς τῆς φυσιολογίας καὶ νευρολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἀρσάδης. Ἀλλ' ἐπέστρεψε μετ' ὀλίγα ἔτη εἰς Παρίσις, ὅπου ἔγκατεστάθη ὁριστικῶς. Τῷ 1878, ἀποθανόντος τοῦ Κλαυδίου Βερνάρδου, τὸν διεδέχθη εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς πειραματικῆς ἱατρικῆς, τῷ δὲ 1886 ἀντικατέστησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν τὸν διάσημον παθολόγον Βουλπιάν. Βιβλία πολλὰ δὲν ἔγραψεν ὁ Βρόουν Σεκκάρ. Μόνον κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ διαμονὴν του ἐδημοσίευσεν τόμους τινὰς ἀγγλιστὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαθήματα περὶ τῶν ἀγγειοκινητικῶν νεύρων καὶ τῆς ἐπιληψίας» καὶ «περὶ παραλύσεως τῶν κατωτέρων ἄκρων».

— Ἐξετέθη ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ περιεργωτάτη συλλογὴ ἐνθυμημάτων τοῦ Γέννερ, τοῦ διασημοῦ ἐφευρέτου τοῦ ἐμβολιασμοῦ. Ἡ συλλογὴ αὕτη περιλαμβάνει εἰκόνας τοῦ Γέννερ καὶ τῶν συγγενῶν του, διπλώματα, εὐχαριστήρια, τὴν ἀλληλογραφίαν του κτλ. Τὰ περιεργότερα τῶν ἀντικειμένων εἶνε μία σειρά νυστέρων, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Γέννερ ἐξετέλει τοὺς ἐμβολιασμοὺς του καὶ δέσμη τριῶν ἐκ τῆς οὐρᾶς τῆς πρώτης ἀγέλαδος ἐκ τῆς ὁποίας ὁ εὐεργετὴς τῆς ἀνθρωπότητος ἔλαβε τὸν ἴον τῆς εὐφρογίας.

Θεατρικά

Ἐπέστρεψαν εἰς Ἀγγλίαν, ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν καλλιτεχνικῆς αὐτῶν περιοδείας ὁ διασημὸς ἄγγλος τραγικὸς Ἑρρίκος Ἰρβινγκ καὶ ἡ ὁμοίως ἔξοχος ἡθοποιὸς μὲς Ἑλλέν Τέρρου. Ἐπισκέφθησαν εἰκοσιτρεῖς ἀμερικανικὰς πόλεις, εἰσέπραζαν δὲ ἐκ τῶν ἐκεῖ παραστάσεων τῶν 600,000 δολλάρια, ἤτοι 3,000,000 φρ.

— Εἰς τὸ ἐν Παρίσις θέατρον τῆς «Ἀναγεννήσεως» ἡ Σάρρα Βερνάρ παίζει μετ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας τὴν Φεδώραν, τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Σαρδου. Ἐπαινείται ἐξίσου ὁ σκηνικὸς διάκοσμος, ὀφειλόμενος ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ἀνυπερβλήτον καλλιθεσίαν τῆς Σαρρας Βερνάρ καὶ ἡ τέχνη μετὰ τῆς ὁποίας διερμηνεύει τὸν δύσκολον χαρακτῆρα τῆς Φεδώρας ἡ διάσημος καλλιτέχνης.